

РЕШЕНИЕ

№ 153

гр. гр. Лом, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОМ, ТРЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Боряна Ал. Ангелова

при участието на секретаря Росина В. Димитрова
като разгледа докладваното от Боряна Ал. Ангелова Гражданско дело № 20211620102600 по описа за 2021 година

В РС Лом е подадена ИМ от « ЮБЦ» ООД гр.София, ЕИК: 205680303 против М. С. И., ЕГН: ***** за установяване на вземане по реда на чл.422, ал.1, вр.чл.415, ал.1 от ГПК. Ищеца твърди, че ответника и « БТК » ЕАД имат сключен договор далекосъобщителни услуги с клиентски № 1821621 от 02.10.2012г. и предпочитан телефонен номер 0878829907 със срок на договора 24 месеца. Който договор е подновяван с допълнителни споразумения, уточнени в ИМ. Твърди се, че ответника не е заплащал потребена и неплатена далекосъобщителна услуга в размер на 391,67 лв.Осен това се твърди, че ищеца предявява исковата си претенция въз основа на договор за цесия от 29.10.2014г.

В петитума на ИМ ищеца е записал, че предявява исковата си претенция, въз основа на договор за цесия от 01.10.2019г., с прехвърлител на вземанията « С.Г.Груп и партньори» ООД гр.София, ЕИК: 201702115 , което дружество от своя страна е цедирало вземането на сегашния ищец по делото»ЮБЦ»ЕООД. Иска от съда да признае за установено, че по отношение на ответника съществува изискуемо вземане в размер на 391,67 лв. – главница представляваща потребена и не платена далекосъобщителна услуга, мораторна лихва – 101,65 лв.,по договора сключен между ответника и БТК АД, в едно със законната лихва за забава.

От исковата молба става ясно, че претендираната сума от 391.67 лв., представлява сбор от потребени и не платени три броя фактури за периода 22.05.2017-21.08.2017г.

По делото е постъпил отговор от ответника в срока по чл.131, ал.2 от ГПК,

в който се твърди, че предявения иск е допустим, но неоснователен. Позовава се на изтекла погасителна давност в негова полза.

Предвид изложеното, съдът намира следното:

На 02.10.2012г. е сключен договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги между БТК ЕАД и ответника по делото за срок от 24 месеца, с включени условия, впоследствие са подписани и няколко допълнителни споразумения между страните.

Въз основа на сключените между тях договори за предоставяне на мобилни услуги с индивидуален клиентски номер 1821621 са издадени фактури, обективиращи вида и размера на незаплатената електронна съобщителна услуга за периода 22.05.2017-21.08.2017г.

От фактура 1228160690/22.06.2017г. за отчетен период 22.11.2016-04.12.2016г., че като задължение на ответника е начислена сума в размер на 133.07 лв.

От фактура 1229904585/22.07.2017г. за отчетен период 22.06.2017-21.07.2017г., че като задължение на ответника е начислена сума в размер на 147.98 лв.

От фактура 1231635168/22.08.2017г. за отчетен период 22.7.2017-21.08.2017г., че като задължение на ответника е начислена сума в размер на 110.62 лв.

Видно от приетото като доказателство по настоящото дело ч.гр.д. № 921/2020 г. на ЛРС е налице издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГИ за сумата от 391.67 лв., представляваща парично вземане за неплатени суми по договори за далекосъобщителни услуги, 101,65 лв. мораторна лихва за забава, ведно със законната лихва от 15.07.2020г. до окончателното изплащане на вземането, е връчена на длъжника при условията на чл.47 ГПК, като съдът е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземането си.

В проведеното съдебно заседание ищеца, чрез пълномощника си поддържа исковете, така както са предявени, пледира за уважаване на същите.

Ответника, чрез процесуалният си представител, моли съда да отхвърли иска, с мотива, че вземането е погасено по давност.

Въз основа на събраните по делото доказателства, като съобрази доводите на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните взаимоотношение, съдът намира за установено от провно страна следното:

По допустимостта на производството:

В производството по чл. 422 ГПК в тежест на ищеца е да докаже наличието на правен интерес от предявяване на иска. По принцип, за да съществува интерес от установителен иск, е достатъчно да се оспорва претендирано от ищеца право или да се претендира отричано от него право. Правният интерес, в хипотезата на иск по чл. 422 ГПК е абсолютна

процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно и ако същата не е налице, предявеният иск е недопустим. В този смисъл специални положителни обстоятелства обосноваващи правния интерес от предявяване на установителен иск по чл. 422 ГПК са: издадена заповед за изпълнение; подадено в двуседмичен срок от връчването на заповедта за изпълнение възражение по чл. 414, ал. 2 ГПК от длъжника или връчване за заповедта за изпълнение на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК (Ч. залепване на уведомление) и спазване на срока за предявяване на установителния иск за съществуване на вземането по чл. 415, ал. 1 ГПК. В случая правния интерес от предявяване на иска ищецът обосновава с приложени по заповедното производство (ЧГД № 224/2019 г., по описа на ЛРС), документи. Съдът извърши служебна проверка като констатира, че по издадената заповед за изпълнение на парично задължение, длъжникът не е подал възражение, по реда на чл. 414, ал. 1 ГПК, тъй като не е намерен на своя постоянен и настоящ адрес. От справка на НАП е установено, че няма регистриран валиден трудов договор и заповедният съд не е успял да му връчи книжата по месторабота, поради което е дал възможност на заявителя да подаде иск по чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415 ГПК, който е предявен в едномесечния срок по чл. 415, ал. 1 ГПК. С предявеният иск се цели установяване съществуване в полза на ищеца на паричното вземане, като предметът на настоящото исково производство е обусловен от издадената заповед , за изпълнение на парично задължение.

Като иск, протичащ след като се е развило друго, „проверовъчно” производство, искът по чл. 422 ал. 1 вр. чл. 415 ГПК се характеризира, освен със специфичните изисквания за допустимост, така и с особености, които са обусловени именно от протеклото заповедно производство и като специален установителен иск е необходимо наличието на допълнителни специални абсолютни положителни предпоставки за допустимост. Една от тези предпоставки е да има идентичност между заповедното и исковото производство, като съвпадение е нужно, както от субективна, така и от обективна страна, при което цената на иска, следва да съответства на размера на „вземането“ по смисъла на чл. 410 ГПК, за което заявителят – ищец е получил заповед за изпълнение. В процесният случай съдът установява, че е налице пълен идентитет, както субективен, така и от обективна страна между цената на предявеният иск кореспондиращ с тази по издадената заповед по чл.410 ГПК.

Основателността на претенциите, по исковете за реално изпълнение, са за непогасени суми по договори за предоставени далекосъобщителни услуги , които са потребени, но останали незаплатени е предпоставено от установяване, при условията на пълно и главно доказване, от ищеца: че с ответника са се намирали във валидни облигационни правоотношения; че действително е извършил за сметка на доверителя възложените му от същия действия; изискуемост на претендираните вземания . В тежест на ответника е да установи, че задължението му е погасено - пълно и главно. От представените и приети по делото 3 бр. фактури за отчетен период 22.5.2017г.

- 21.8.2017г. и посочен срок на плащане се установява наличието на възникнали договорни правоотношения между БТК, като доставчик и М.И.- като абонат-потребител.

Предвид създадената между страните облигационна обвързаност по ненаименования договор за услуги съдът счита, че ищецът е предприятие предоставящо електронни съобщителни мрежи и/или услуги, по смисъла на ЗЕС, а ответникът притежава качеството, както на „абонат на електронни съобщителни услуги” по смисъла на пар. 1, т. 1 ДР на ЗЕС, така и на „потребител” по смисъла на § 13, т. 1 ДП ЗЗП, според който потребител е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност. Следователно на ответника в качеството на физическо лице от предприятие предоставящо електронни съобщителни мрежи и/или услуги са предоставени далекосъобщителни услуги. В този смисъл основателността на предявените искове е предпоставено от установяване от ищеца, освен наличието на валидни договори и наличието на обстоятелства допускащи неравноправност на договорените клаузи по смисъла на чл. 143 ЗЗП, в това число, че тези клаузи са били индивидуално уговорени по см.на чл.146 ЗЗП.

В настоящия случай е налице хипотезата на сключване на договор при предварително установени от едната страна Общи условия, които съгласно чл. 226, ал. 3 ЗЕС са неразделна част от индивидуалния договор между предприятието и крайния потребител.

По делото от ответника не се твърди и не са ангажирани доказателства за плащане, поради което предявените искове за потребени услуги от далекосъобщителна мрежа, за периода от 22.5.2017 г. – до 21.08.2017 г. се явяват основателни в претендираните размери,

Предвид изхода на спора и на сн.чл.78, ал.1 от ГПК ответника следва да бъде осъден да заплати направените и претендирани от ищеца разноси по заповедното и исковото производства.

Водим от горе изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на осн. чл.422 от ГПК, по отношение на „ЮБЦ“ ЕООД с ЕИК: 205680303, съществуването на вземане от ищеца от М. С. И., ЕГН: ***** за сумата от 391.67 лв./триста деветдесет и един лева и шестдесет и седем ст./ – главница, представляваща потребена и неплатена далекосъобщителна услуга за периода 22.5.2017г. до 21.08.2017г. , и мораторна лихва – 101,65 лв./сто и един лева и шестдесет и пет ст./, ведно със законната лихва върху главницата считано от 15.07.2020г. до окончателното заплащане на задължението, за което е издадена заповед по чл.410 ГПК от 16.07.2020г. по ч.гр.д.921/20г. по описа на ЛРС.

ОСЪЖДА М. С. И. ДА ЗАПЛАТИ НА «ЮБЦ»ЕООД направените

разноски в размер на 105,00 лв./сто и пет лева/ по заповедното и 255,00 лв./двеста петдесет и пет лева/ по исковото производство.

Решението може да бъде обжалвано пред МОС в двуседмичен срок от уведомяване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Лом: _____